

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10594/2025
05.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Манчев, адвокат из ..., против тужених Удружење спортских риболоваца и мотонаутичара „Херој Марко Кулић“ из Панчева, чији је законски заступник ББ, ББ из ..., чији је пуномоћник Јована Петковић Бранисављевић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Бојан Живков, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 232/25 од 09.04.2025. године, у седници одржаној 05.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 232/25 од 09.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 1581/2024 од 28.01.2025. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени Удружење спортских риболоваца и мотонаутичара „Херој Марко Кулић“ из Панчева да тужиоцу исплати износ од 70.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у преосталом делу, преко досуђених 70.000,00 динара до тражених 200.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа тужиоца. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужени Удружење спортских риболоваца и мотонаутичара „Херој Марко Кулић“ из Панчева повредио част и углед тужиоца тако што је у одлуци од 15.05.2023. године, коју су потписали тужени ББ и ВВ, увредио тужиоца износећи, између осталог, неистините тврдње које су цитиране у овом ставу изреке и обавезани су тужени да увод и изреку пресуде објаве у једним дневним новинама које се дистрибуирају на територији читаве Србије. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у односу на тужене ББ и ВВ. Ставом петим изреке, обавезан је тужени Удружење спортских риболоваца и мотонаутичара „Херој Марко Кулић“ из Панчева да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 112.900,00 динара. Ставом шестим изреке, обавезан је тужилац да туженом ББ накнади трошкове поступка у износу од 123.900,00 динара и туженом ВВ у износу од 146.550,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 232/25 од 09.04.2025. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставовима првом, трећем, петом и делу става шестог изреке у односу на туженог ББ, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени Удружење спортских риболоваца и мотонаутичара „Херој Марко Кулић“ из Панчева да му исплати износ од 70.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа, као и да се утврди да је овај тужени повредио част и углед тужиоца тако што је у одлуци од 15.05.2023. године, коју су потписали тужени ББ и ВВ увредио тужиоца износећи, између осталог, неистините тврдње које су цитиране у овом ставу изреке, као и да се обавезе тужени да увод и изреку пресуде објави у једним дневним новинама које се дистрибуирају на територији целе Србије, те је обавезан тужилац да туженом Удружење спортских риболоваца и мотонаутичара „Херој Марко Кулић“ из Панчева и туженом ББ солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 189.300,00 динара. Ставом другим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу четвртном и преосталом делу става шестог изреке који се односи на туженог ВВ, а жалбе тужиоца и туженог ВВ су одбијене као неосноване. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужених ББ и ВВ за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом Удружењу спортских риболоваца и мотонаутичара „Херој Марко Кулић“ из Панчева накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 36.400,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, побијајући је у делу одлуке из става 1. и 4. изреке ове пресуде, позивајући се на члан 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора који је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 11.10.2023. године. Вредност предмета спора је 70.000,00 динара и поступак је вођен по правилима парнице о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, због чега се у тој врсти спора дозвољеност ревизије не цени према одредбама члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП, то ревизија тужиоца није дозвољена без обзира на преиначујућу одлуку другостепеног суда.

На основу наведеног, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**